

Dosarul nr. 3ra-845/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. O. Parfeni)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cotruță, I. Țurcan, N. Simciuc)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Rodion Creangă împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova, Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la anularea refuzului, recunoașterea dreptului la pensie, obligarea stabilirii și calculării pensiei, obligarea recalculării plății sporului la salariu, stabilirea și plata pensiei, încasarea sumei reținute și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 19 ianuarie 2017, Rodion Creangă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova, Casei Naționale de Asigurări Sociale, suplimentând ulterior la 22 martie 2017 temeiurile, prin care a solicitat recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova nr. 2/1667 din 19 decembrie 2016 privind recalcularea plăților, recunoașterea dreptului la pensionare începând cu 31 ianuarie 2014, obligarea Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova și Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i stabilească și să-i achite pensia neachitată pentru perioada 31 ianuarie 2014-31 ianuarie 2016, obligarea Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova și Casei Naționale de Asigurări Sociale să efectueze recalculul plății sporului la salariu, stabilirea și plata pensiei începând cu 02 decembrie 2014, data înaintării cererii, încasarea de la Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova a sumei de 20000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea de la Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova a sumei de 29752, 99 de lei reținută sub formă de impozit pentru indemnizațiile achitate conform art. 20 Cod fiscal, modificat prin Legea nr. 71 din 12 aprilie 2015, în vigoare din 01 mai 2015.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în anul 1997 a absolvit Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, facultatea Medicină preventivă și în baza hotărârii Comisiei pentru examenul de licență a

obținut Diploma de studii superioare universitare, fiindu-i conferită calificarea „medic igienist epidemiolog”. În perioada 1997-1999 a urmat studii postuniversitare prin rezidențiat la specializarea „Igiena mediului”. Astfel, activează în Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova din 25 aprilie 2008 în funcția de inspector superior, medic-epidemiolog conform contractelor nr. 678 și nr. 71, funcția sa făcând parte din corpul de ofițeri. Calificarea obținută ca rezultat al studiilor postuniversitare prin rezidențiat și funcția deținută de medic epidemiolog reprezintă mai mult decât ramuri înrudite. Astfel, conform art. 18 lit. e) al Legii asigurărilor cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele afacerilor interne nr.1544 din 23 iunie 1993, la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei conform art. 13 lit. a) militarilor care satisfac serviciu prin contract persoanelor din corpul de comandă și din trupele afacerilor interne, se ia în calcul 2 ani de vechime în muncă în ramurile civile înrudite cu specialitatea lor militară pentru un an de serviciu, dar nu mai mult de 10 ani de serviciu-persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă, al organelor afacerilor interne. Conform pct.32 al Regulamentului cu privire la studiile postuniversitare de rezidențiat care constituie anexa nr. 1 la ordinul Ministerului Sănătății al Republicii Moldova nr. 135, anii de studii în rezidențiat se includ în stagiul medical.

Reclamantul a indicat că în vederea respectării normelor cu privire la calcularea vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, la 02 decembrie 2014 s-a adresat Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova privind includerea perioadei de studii postuniversitare de rezidențiat la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, 01 octombrie 1997 – 01 octombrie 1999, în calculul vechimii în muncă pentru plata sporului la salariu, stabilirea și plata pensiilor cu respectarea normelor legale. Ca răspuns, prin scrisoarea nr.2/684 din 04 iunie 2015 Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova a refuzat examinarea cererii din lipsa temeiului legal.

Partea reclamantă a afirmat că prin refuzul de a include perioada de studii postuniversitare de rezidențiat în calculul vechimii în muncă pentru plata sporului la salariu, stabilirea și plata pensiilor, pârâtul încalcă principiul egalității în drepturi și aplică un tratament diferențiat, fără o motivare obiectivă și rezonabilă. Prin hotărârea din 15 octombrie 2015 a Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău, menținută prin decizia din 16 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 29 iunie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost admisă cererea de chemare în judecată, fiind recunoscut ilegal refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova privind includerea perioadei de studii postuniversitare de rezidențiat la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, 01 octombrie 1997-01 octombrie 1999, în calculul vechimii în muncă pentru plata sporului la salariu, stabilirea și plata pensiilor nr. 2/684 din 04 iunie 2015 și a fost obligat Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova să includă perioada de studii postuniversitare de rezidențiat la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, 01 octombrie 1997-01 octombrie 1999, în calculul vechimii în muncă pentru plata sporului la salariu, stabilirea și plata pensiilor.

Reclamantul a precizat că la 29 noiembrie 2016 s-a adresat Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova cu cerere privind recalcularea plăților la salariu rezultând din vechimea în muncă inclusă cu perioada anilor 1997-1999, recalcularea pensiei stabilite anterior, achitarea pensiei. Prin răspunsul nr.2/1667 din

19 decembrie 2016, a fost informat că actul judiciar privind includerea în stagiul vechimii în muncă a perioadei 1997-1999 s-a realizat, iar recalculul plăților va fi efectuat după încetarea raporturilor de muncă cu pârâtul. Plata sporului la salariu a fost calculată din 29 iunie 2016, data intrării în vigoare a actului judiciar nominalizat. Din cauza neincluserii în vechimea în muncă a perioadei anilor 1997-1999, dreptul la pensie a fost dobândit la 31 ianuarie 2016, adică mai târziu cu calcularea și eliberarea plății pentru pensii, situație confirmată prin legitimația de pensionar din 11 februarie 2016 nr. SP 0367. Anterior, la 26 decembrie 2012 și 31 octombrie 2013, a solicitat Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova includerea în vechimea în muncă a perioadei anilor 1997-1999, însă fără nici un rezultat, doar după hotărârea judecătorească din 15 octombrie 2015 s-a confirmat legalitatea cerințelor sale. Pârâtul cu rea credință a tergiversat includerea în vechimea în muncă a perioadei anilor 1997 - 1999, deoarece așa s-a eliberat de responsabilitatea achitării pensiei începând cu 31 ianuarie 2014.

Reclamantul a menționat că eliberarea din serviciu s-a realizat la 29 ianuarie 2016, momentul intervenirii dreptului la pensie calculat rezultând din calculul vechimii în muncă ilegal efectuat de către Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova. Însă, în cazul aprobării vechimii în muncă solicitată conform cererii, dreptul la pensionare intervenea la 29 ianuarie 2014 și evident indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației în proporție de 15 salarii nu puteau fi incluse în venitul impozabil.

Prin hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Rodion Creangă și s-a recunoscut ca fiind ilegal refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova nr. 2/1667 din 19 decembrie 2016; s-a recunoscut dreptul la pensie a lui Rodion Creangă începând cu 31 ianuarie 2014; s-a obligat Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova să-i stabilească și să-i achite lui Rodion Creangă pensia neachitată începând cu 31 ianuarie 2014 până la data de 31 ianuarie 2016; s-a obligat Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova să efectueze lui Rodion Creangă recalculul plății sporului la salariu, stabilirea și plata pensiei începând cu 31 ianuarie 2014; s-a încasat de la Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova în beneficiul lui Rodion Creangă suma de 29752, 99 de lei reținută sub formă de impozit; în rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a relevat că prin hotărârea irevocabilă din 15 octombrie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Rodion Creangă la 03 iulie 2015 și a fost recunoscut ca fiind ilegal refuzul Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova privind includerea perioadei de studii postuniversitare de rezidențiat la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, 01 octombrie 1997-01 octombrie 1999, în calculul vechimii în muncă pentru plata sporului la salariu, stabilirea și plata pensiilor și a fost obligat Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova să includă perioada de studii postuniversitare de rezidențiat la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae

Testemițanu”, 01 octombrie 1997-01 octombrie 1999, în calculul vechimii în muncă pentru plata sporului la salariu, stabilirea și plata pensiilor. Or, obligativitatea hotărârii judecătorești impune ca părțile să se supună efectelor lucrului judecat și să-și conformeze conduita corespunzător. Obligativitatea hotărârii judecătorești impune transpunerea ei în plan procesual, fiind just și echitabil ca hotărârea judecătorească să producă efecte între părțile litigante.

Cu referire la argumentele Serviciului de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova privind stabilirea vechimii în serviciu conform prevederilor titlului executoriu care a intrat în vigoare la 29 iunie 2016 și reținerea sumei de 29752, 99 de lei cu titlu de impozit în urma achitării indemnizației de concediere, instanța de apel a reținut precum a statuat prima instanță că în circumstanțele în care Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova ar fi respectat prevederile art. 13 lit. a) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, adică ar fi inclus perioada anilor 1997-1999 în vechimea în muncă, Rodion Creangă urma să întrunească 22 ani vechime în serviciu cu dreptul la pensie la 31 ianuarie 2014 și respectiv indemnizațiile de concediere stabilite conform art. 47 din Legea cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat, nu puteau fi incluse în venitul impozabil.

La 16 mai 2018 Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei în fond. Instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 14 martie 2018, iar Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova a declarat recurs la 16 mai 2018.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la 20 aprilie 2018, conform scrisorii de însoțire (f.d.149), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către recurent. Astfel, recursul se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească

a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurent cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serviciul de Protecție și Pază de Stat al Republicii Moldova împotriva deciziei din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic